

Lønningsraadet maa under disse Forhold for sit Vedkommende hævde, at Sparekommissionens Forslag bør gennemføres ogsaa for Centraladministrationen. Og Raadet maa anbefale, at man kun gaar med til at afvige fra Sparekommissionens Forslag, naar — som allerede bemærket i Raadets foran omtalte Skrivelse af 19. December f. A. — der er Tale om

- a) væsentlige Forskydninger i Arbejdet siden Sommeren 1921, som er Tidspunktet for Tjenestemændenes ovenfor omtalte Opgivelser af deres Arbejde.
- b) Paavisning af, at Sparekommissionen har draget urigtige Slutninger af det den forelagte Materiale.

Der vil nedenfor under de enkelte Ministerier blive nævnt, i hvilke Tilfælde Raadet mener at kunne erkende, at en holdbar Begrundelse af ovennævnte Art er givet for en Afvigelse fra Sparekommissionens Grundlag; men man ønsker i *Almindelighed* at bemærke, at naar adskillige Ministerier har henvist til en Stigning i Forretningerne forud for 1921, maa man finde dette uden Betydning for nærværende Sag, da Udgangspunktet for Forlagene som nævnt er Personalets egne Erklæringer om de faktiske Forhold i Sommeren 1921. Dernæst vil der siden 1921 kunne være sket Forskydninger i arbejdsbesparende Retning, saaledes som det f. Eks. er nævnt af Justitsministeriet i dettes Indstilling, og som det nedenfor er omtalt for enkelte andre Styrelsesgrene.

En Indvending af den under b) nævnte Art gaar ud paa, at det nødvendige Personaleantal i et Kontor eller Departement ikke kan opgøres ved en Sammenligning af den fremtidige Arbejdstid pr. Tjenestemand med det af Personalet opgivne samlede Antal Arbejdstimer pr. Dag, idet Personalets Fordeling til de forskellige Arbejder kan hindre en fuld Udnyttelse af Arbejdskraften. Hertil ønsker Raadet at bemærke, at det maa kunne forlanges af Administrationen, at den udviser nogen Elasticitet med Hensyn til Arbejdets Fordeling. Det er saavel af Administrationens som af Personalets Repræsentanter gennem Aarene stærkt fremhævet, at den enkelte Tjenestemands Arbejde ikke maa specialiseres for stærkt, og der har ikke, saa vidt Raadet bekendt, været nogen Betænkelighed ved at dele en Tjenestemands Arbejdskraft, naar det drejede sig om at varetage et honorarlønnet Hverv ved Siden af Tjenestemandsgerningen; saa meget mere maa det være muligt — og selv bortset fra en Personalesbesparelse ønskeligt — at foretage Forskydninger af Personale til de forskellige Arbejder indenfor samme Kontor, Departement eller Ministerium.

Det skal endelig bemærkes, at de efter den nugældende Normering foreskrevne Ombytninger af Sekretærer med Kontorassistenter maa kunne finde Sted uafhængigt af de af Sparekommissionen foreslaaede Reduktioner, idet de forudsætter Tilstedeværelsen af bestemte Arbejder, der kan udføres af mindre kvalificeret Arbejdskraft end de juridiske eller statsvidenskabelige Sekretærer. Derimod vil Bestemmelserne om Inddragelse ved Ledighed af Sekretærpladser kunne modificeres noget, for saa vidt Inddragelsen ikke var sket, inden Personalet i 1921 afgav Oplysningerne om Arbejdstiden.

Til de enkelte Punkter skal Raadet herefter udtale følgende:

1) Statsministeriet.

Lønningsraadet henviser til, hvad Raadet har udtalt under Punkterne 24 og 25 i Skrivelse til Folketingets Finansudvalg under 27. Oktober f. A.

2) Krigsministeriet.

Da der i Henhold til den hidtidige Normering er sparet 1 Sekretær, kan man anbefale, at den af Sparekommissionen foreslaaede Nedlæggelse af Sekretærstillinger begrænses til 1.

Derimod mener man ikke, at Gennemførelsen af de nye Forsvarslove bør have Indflydelse paa Normeringen, idet et saadant Arbejde alene kunde motivere en Ekstrahjælp i nogen Tid, og man foreslaar derfor nedlagt foruden den nævnte Stilling som Sekretær tillige 2 Stillinger som Kontorister (honorarlønnede).

3) Marineministeriet.

Det henstilles, at Sparekommissionens Forslag gennemføres, saaledes at der foruden den ene Kontorist, som Administrationen foreslaar sparet paa Finanslovforslaget 1923—24, yderligere spares 2 Sekretærer.